

sig helt nye bladetekniske perspektiver, som kan fremskynde investeringskravene, dels og endelig må behovene i den foreliggende sammenhæng reduceres med de investeringsbeløb, der kan finansieres ad de sædvanlige kanaler. Rundspørget berettiger imidlertid til konstateringen af et meget betydeligt investeringsbehov.

Med en statsgaranti på 30 mill. kr. må det antages, at instituttet ved at stille garanti over for vedkommende pengeinstitutter kan realisere en finansiering på ca. 200 mill. kr. Hertil kommer den finansiering, der kan gennemføres på grundlag af instituttets egenkapital.

Antager man, at denne som tilsigtet ved årlige tilførsler på ca. 700.000 kr. efter en 10-års periode med rentetilskrivning — og uden at der er påført egenkapitalen tab — vil udgøre ca. 10 mill. kr., vil finansieringskapaciteten øges med ca. 70 mill. kr.

Ved vurderingen af statsgarantiens størrelse må der tillige regnes med, at det enkelte engagement ikke vil kunne overstige $\frac{1}{4}$ af instituttets ansvarlige kapital (statsgaranti + egenkapital). Dette forhold medfører, at hensynet til at kunne imødekomme større projekter kan stille større krav til hæftelsesgrundlaget, end instituttets totale engagement vil kræve. Det må derfor påregnes, at instituttets virksomhed må startes med en forholdsvis stor statsgaranti, formentlig 20 mill. kr., hvorved det bliver muligt, at instituttet påtager sig enkeltengagementer på 5 mill. kr.

Indtil der er tilvejebragt en egenkapital af væsentlig størrelse, vil risikoen for tab på de enkelte engagementer overvejende påhvile statskassen.

Ved administrationen af loven vil denne risiko blive søgt begrænset, dels ved at garantien sættes i kraft successivt under hensyn til foreliggende investeringsbehov, dels ved at garantitilsagn betinges af, at instituttet holder sin finansieringsaktivitet inden for nærmere fastlagte grænser.

B. Det må i almindelighed forudsættes, at de projekter, til hvis gennemførelse instituttet medvirker, i sig selv er lønsomme, og at det pågældende dagblad selv er i stand til at præstere en egenkapital, som står i rimeligt forhold til investeringen. Der vil imidlertid kunne forekomme tilfælde, hvor egenkapitalen ikke er tilstrækkelig, eller hvor det må forudses, at den fulde mulighed for forrentning og afskrivning først vil foreligge på længere sigt. I sådanne tilfælde kan der opstå behov for kapitaltilskud.

På denne baggrund foreslås det at statsministeren bemyndiges til af statskassen at yde et årligt

tilskud på 2 mill. kr. (modsvarende annoncebetaling af klasselotteriets trækningslister) til finansieringsafdelingen af ovennævnte institut for dagspressen. Regeringen er af den opfattelse, at tilskuddet bør anvendes som kapitaltilskud alene; ydelsen af en sådan støtte vil imidlertid være værdifuld særligt i de første år efter investeringen, indtil rationaliseringsfordelene slår igennem. Det nævnte tilskud vil gøre det muligt for instituttet at medvirke ved gennemførelsen af projekter, som ellers ikke ville komme til eksistens eller var henvist til at virke på et tvivlsomt økonomisk grundlag.

De midler, der tilføres instituttet som tilskud, vil kræve en vedtægtsmæssig og regnskabsmæssig ordning, som sikrer en klar adskillelse over for instituttets garanterende virksomhed.

Alle dagblade har krav på at blive optaget som medlem, når de påtager sig de forpligtelser, der er forbundet hermed. Medlemskab udløser dog ikke automatisk et krav på at opnå økonomisk bistand fra instituttet, idet afgørelsen heraf må bero på en konkret vurdering af det enkelte projekt. Nye dagblade bør principielt kunne indtræde i systemet på lige fod med eksisterende dagblade, og i praksis vil dette uden videre også kunne blive tilfældet for så vidt angår kapitaltilskudsordningen. På baggrund af, at der siden 2. verdenskrig kun er gjort enkelte og hver gang fejlslagne forsøg på at skabe nye dagblade her i landet, vil der dog næppe inden for de foreslåede garantirammer være betingelser for at kautions sikre investeringer i nye dagblade, for der inden for instituttets rammer er opbygget fornødne reserver.

II. Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Til § 1, stk. 2.

Ved at stille krav om godkendelse af instituttets vedtægter og om regnskabsmæssigt tilsyn kan man sikre, at instituttet følger de formål, der ligger bag lovforslaget, og at der administreres i overensstemmelse hermed.

Til § 2, stk. 1.

Statens garanti dækker de kautionsforpligtelser, som instituttet påtager sig ved det enkelte engagement.

Instituttet kan kun medvirke til finansiering af anlæg, der er påbegyndt efter 1. januar 1970. Instituttet kan ikke medvirke til driftsfinansiering.